

Pořad bohoslužeb

12. února – 18. února 2024, LITURGICKÉ MEZIDOBÍ/DOBA POSTNÍ, žaltář 2.týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 12.2.	6. týdne v mezidobí	St. Jičín	15:00	pohřeb – Jaroslav Pavlík ☩ není večerní mše svatá
			-	
Úterý 13.2.	6. týdne v mezidobí	St. Jičín	17:30	modlitba za o.Marcela
Středa 14.2.	POPELEČNÍ STŘEDA – den přísného postu začíná doba postní	St. Jičín	16:00	příležitost ke svátosti smíření
			16:45	pobožnost křížové cesty
			17:30	za rodinu Verlíkovu a Hasalovu, uzdravení rodových kořenů a přímluvu Panny Marie
Čtvrtek 15.2.	Čtvrtek po Popeleční středě	St. Jičín	17:30	modlitba za o.Marcela
Pátek 16.2.	Pátek po Popeleční středě	St. Jičín	16:45	pobožnost křížové cesty
			17:30	za ☩ rodiče Rybářovy, 2☩ syny, ☩ dceru, ☩ vnuka, za dar zdraví, ochranu Boží a Panny Marie pro živou rodinu
Sobota 17.2.	Sobota po Popeleční středě	St. Jičín	17:30	modlitba za o.Marcela
		Palačov	17:30	mše svatá /s nedělní platností/ + udílení popelce
Neděle 18.2.	1. NEDELE POSTNÍ sbírka na kostel	St. Jičín	8:00	za ☩ manžela, ☩ rodiče a na poděkování za milosti a pomoc s prosbou o další ochranu Boží a Panny Marie pro živou rodinu
		St.Lhota	10:00	mše svatá s udílením popelce + po mši sv. pobožnost křížové cesty

Farář: P.Marcel Krajzl, dočasný administrátor (od 1.9.2023); P. Zdeněk Šimíček, mobil – farní úřad: 731 058 895,
email: rkf.staryjicin@doo.cz, webové stránky farnosti Starý Jičín: http://farnostjic.cz

OHLÁŠKY

* Od neděle 18.2. bude možno zapisovat úmysly mší svatých na březen a duben.

Nadační fond Opus Trinity srdečně zve na přednášku a besedu na téma
„Don Bosco v Mongolsku“. Přednáška se uskuteční ve čtvrtek
15. února v 17:00 na faře v Novém Jičíně.

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

11.2.2024

6.neděle v mezidobí

11./ročník XV.

Veliký prorok povstal mezi námi, Bůh navštívil svůj lid!

Poselství Svatého otce Františka k 32. Světovému dni nemocných **Pečovat o nemocné péčí o vztahy**

„Není dobré, aby člověk byl sám“ (Gn 2,18). Bůh, který je

láska, na počátku stvořil člověka pro společenství a vepsal do jeho bytí přirozenou schopnost navazovat vztahy. Náš život, utvářený k obrazu Trojice, je tedy povolán k tomu, aby se naplňoval v dynamice vztahů, přátelství a vzájemné lásky. Jsme stvořeni k tomu, abychom přebývali spolu, a nezástávali samotní. A právě proto, že tento záměr společenství je tak hluboce vepsán do lidského srdce, zkušenost opuštěnosti a osamělosti nás děsí a je bolestná či přímo nelidská. Ještě víc se to projevuje v období slabosti, nejistoty a neurčitosti, které je často způsobeno nástupem nějaké vážné nemoci.

Mám na mysli například ty, kdo byli strašlivě osamělí během pandemie covidu-19: pacienti, kteří nemohli přijímat návštěvy, ale také zdravotní sestry, lékaře a pomocný personál; všichni byli přepracovaní a uzavření na izolačních odděleních. A samozřejmě nesmíme zapomínat ani na ty, kdo museli čelit hodině smrti v osamění, sice v péči zdravotnického personálu, ale daleko od svých rodin. Zároveň se zármutkem sdílím těžký úděl a osamělost těch, kteří se kvůli válce a jejím tragickým následkům ocitli bez podpory a pomoci. Válka je nejstrašnější ze sociálních nemocí a nejzranitelnější lidé za ni platí tu nejvyšší cenu.

Je však třeba zdůraznit, že i v zemích, které se těší míru a disponují bohatšími zdroji, často lidé prožívají období stárí a nemoci v osamělosti, a někdy dokonce i v opuštěnosti. Tato smutná skutečnost je především důsledkem kultury individualismu, jež vyzdvihuje výkon za každou cenu a pěstuje mýtus efektivity, přičemž se stává lhostejnou, a dokonce bezohlednou, když lidé již nemají dost sil, aby s ní drželi krok. Stává se pak kulturou odhazování, v níž „lidé už nejsou považováni za prvořadou hodnotu, o kterou je třeba pečovat a chránit ji, zejména jsou-li chudí a postižení, ‚dosud neužiteční‘ – jako nenarozené děti – nebo ‚už k nepotřebě‘ – jako staří lidé“.

Tato logika bohužel prostupuje i některými politickými rozhodnutími, která nestavějí do popředí důstojnost lidské osoby a její potřeby, a ne vždy upřednostňují strategie a prostředky nezbytné k tomu, aby se každému člověku zaručilo základní právo na zdraví a na přístup k péči. Opuštěnost zranitelných lidí a jejich osamělost

zároveň narůstají i tím, že se péče omezuje pouze na zdravotnické služby, aniž by byly rozumně doprovázeny „terapeutickým spojenectvím“ mezi lékaři, pacienty a rodinnými příslušníky.

Je dobré si znovu vyslechnout biblické slovo „**Není dobré, aby člověk byl sám!**“. Bůh ho vyslovuje na samém počátku stvoření a odhaluje nám tak opravdový smysl svého plánu s lidstvem, ale zároveň i smrtící ránu hříchu, který se projevuje tak, že vyvolává podezřívání, roztržky, rozdělení, a tedy izolaci. Postihuje člověka ve všech jeho vztazích: s Bohem, se sebou samým, s druhými lidmi i se stvořením. Takováto izolace způsobuje, že ztrácíme smysl života, připravuje nás o radost z lásky a zapřičiňuje, že ve všech rozhodujících životních etapách prožíváme tísnivý pocit osamělosti.

Bratři a sestry, tou první péčí, kterou v nemoci potřebujeme, je blízkost plná soucitu a něhy. Proto péče o nemocného znamená především péči o jeho vztahy, o všechny jeho vztahy: s Bohem, s druhými lidmi – s rodinou, přáteli, zdravotnickými pracovníky –, se stvořením a se sebou samým. Je to možné? Ano, je to možné a my všichni jsme povoláni, abychom se k tomu zavázali. Podívejme se na obraz milosrdného Samaritána (srov. Lk 10,25–37), na jeho schopnost zpomalit své tempo a stát se bližním, na něhu, s níž mírní rány svého trpícího bratra.

Pamatujme na tuto ústřední pravdu svého života: přišli jsme na svět, protože nás někdo přijal, jsme stvoření pro lásku, jsme povoláni ke společenství a bratrství. Tento rozměr našeho bytí nás posiluje zejména v dobách nemoci a křehkosti a je první formou léčby, kterou si musíme všichni společně osvojit, abychom uzdravovali nemoci společnosti, v níž žijeme.

Vám, kteří prožíváte nemoc, ať už přechodnou nebo chronickou, bych rád řekl: Nestyďte se za svou touhu po blízkosti a něžnosti! Neskrývejte ji a nikdy si nemyslete, že jste pro druhé přítěží. Stav nemoci nás všechny vybízí k tomu, abychom krotili přehnaný rytmus, v němž jsme pohrouženi, a znovu nacházeli sami sebe.

V této změně epochy, v níž žijeme, jsme zejména my křesťané povoláni k tomu, abychom si osvojili Ježíšův soucitný pohled. Pečujme o ty, kdo trpí a jsou osamoceni, možná odstrčeni na okraj společnosti a odvrženi. Vzájemnou láskou, kterou nám Kristus Pán dává v modlitbě, zejména v eucharistii, hojme rány osamělosti a izolace. Tak budeme spolupracovat na potírání kultury individualismu, lhostejnosti a odhazování a budeme napomáhat růstu kultury něhy a soucitu.

Nemocní, zranitelní a chudí jsou v srdci církve a musí být také středem naší lidské pozornosti a pastorační péče. Nezapomínejme na to! A svěřme se nejsvětější Panně Marii, Uzdravení nemocných, aby se za nás přimlouvala a pomáhala nám být tvůrci blízkosti a bratrských vztahů.

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu dne 10. ledna 2024

FRANTIŠEK

Různá oznámení

V rámci Roku modlitby vyhlášeného papežem Františkem jako přípravu na jubilejní rok 2025 zveme v naší diecézi ke společné modlitbě křížových cest, které se nacházejí v krajině na různých místech naší diecéze. Tyto křížové cesty budou **každou postní neděli začínat ve 14:30 a účastnit se bude otec biskup, generální vikář nebo biskupský vikář**. Místa a termíny konání: 1. neděle postní – **Bílovec**, 2. neděle postní – **Hradec nad Moravicí**, 3. neděle postní – **Ruda u Rýmařova**, 4. neděle postní – **Cvilín**, 5. neděle postní – **venkovní areál frýdecké baziliky**, Květná neděle – **Uhlířský vrch u Bruntálu**.

Organizace **Centrum naděje a pomoci** (CENAP Brno) v rámci Národního týdne manželství připravila jednorázový **webinář** s názvem „**Manželství – cesta vzájemného respektu**“, který se bude konat **ve čtvrtek 15. 2. 2024 od 19:30 hod.** Přednáška proběhne **on-line** formou a je potřebné se přihlásit včas kvůli kapacitě online platformy. Více na www.cenap.cz.

Národní týden manželství
12.–18. 2. 2024

Celou nabídku akcí najdete na:
www.tydenmanzelstvi.cz

Téma: Kořeny a křídla

V rámci Národního týdne manželství můžete využít této nabídky:

9. 2. 24 19.00	Moje a tvoje kořeny aneb co si neseme z našich původních rodin StodolKafe – Stěbořice 27
10.–18. 2. 24	Rande na Ondřejník trasa z Kozlovic nebo z Frýdlantu nad Ostravicí
10. 2. 24 16.00	Koncert skupiny Uředníci Kulturní dům Bravantice
11. 2. 24 9.00	Valentýnské kafe Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie v Opavě
11. 2. 24 10.30	Valentýnská pouť Kostel sv. Valentína v Bravanticích
13. 2. 24 17.00	Valentýnská večerní pouť Kostel sv. Valentína v Háji ve Slezsku
15. 2. 24 17.00	Setkání žen s prvky Arteterapie Centrum pomoci sv. Rafaela, Charita Jablunkov
15. 2. 24 17.00	Proč si někdy nerozumíme a co s tím... sál Ludgerovické hasičárny – Požární 560
16.–18. 2. 24	Duchovní obnova pro manžele Farní kostel Jablunkov
17. 2. 24 9.00	Rostu spolu s tebou – konference Velký sál biskupství ostravsko-opavského
17. 2. 24 17.00	Valentýnské zastavení Příbor

Víkend pro muže v postní době

Credo Nadační fond srdečně zve na postní Víkend pro muže **8. - 10. 3. 2024 v klášteře v Želivi**. Tématem víkendu je „**Boží oheň**“ a povede jej Marek Novák a další hosté. Přijďte poznat a zakusit očistnou sílu Božího ohně. Přihlašování a podrobné informace na www.credonf.cz.